

VI.

Foreløbig Betænkning

over

Forslag til Lov om Indfødsrets Meddelelse.

(Afgiven af Folkethingets Udvalg den 14de December 1882.)

Naar Grundlovens § 51 bestemmer, at ingen Udlænding kan erholde Indfødsret uden ved Lov, ligger deri uden Tvivl, at den lovgivende Myndighed maa tage Beslutning om Indfødsrets Meddelelse med Hensyn til de enkelte Personer, og at der ikke her er Tale om at give en almindelig Lov, i Kraft af hvilken den udøvende Myndighed, uden at henvende sig til den lovgivende, kunde meddele Indfødsret til alle Udlændinge, som begjærte den, naar de ikkun fyldestgjorde de i en saadan almindelig Lov opstillede Betingelser.

En Række af almindelige Grundsætninger til Veiledning ved Indfødsrets Meddelelse danner sig imidlertid aldeles naturlig, idet den lovgivende Myndighed saaledes det ene Aar efter det andet behandler hidhørende Spørgsmaal. Derved opnaas efterhaanden større og større Overensstemmelse imellem den lovgivende Myndigheds enkelte Ved. Indenrigsministeren afholder sig fra paa et Lovforslag om Indfødsrets Meddelelse at opføre Personer, om hvem han ifølge Rigsdagens tidligere Behandlinger maa formode, at denne vil modsætte sig Meddelelsen; og de to Thing arbejde sig efterhaanden sam-

men saaledes, at de veiledende Grundsætninger, som opstilles snart af det ene Thing og snart af det andet, omfider blive fælles for begge. Opnaaelsen af en fuldkommere Overensstemmelse er saa ønskelig, at Veligheden til at fremme den neppe bør forsømmes, naar den tilbyder sig.

En af de saa tilbagestaaende Uoverensstemmelser imellem de Grundsætninger, som det ene eller det andet Thing pleier at følge, gjælder Opholdets Varighed. Landstinget lægger — som det fremgaar af dets Udvalgsbetænkninger — en særlig Vægt paa, om de paa et Lovforslag opførte Personer i længere Tid have haft fast Ophold her i Riget, og Thinget synes at have opstillet som Regel, at Indfødsret ikke meddeles Noget, som ikke har opholdt sig her mindst 5 Aar, dersom han er af nordisk Nationalitet, og mindst 15 Aar, dersom han er af fremmed Nationalitet (jfr. Landstingsudvalgets Betænkning af 31te Oktober 1874 i Tillæg B. Sp. 7). Landstinget opstiller altsaa bestemte Maaemaal. Uden paa nogen Maade at ville frakjende Opholdets Varighed stor Betydning har Folkethinget dog aldrig — ialtfald ikke „for de af vore nærmeste Naboer,